

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Apariție
neîntreruptă
din anul 2002.

Duminica a 6-a din Post Intrarea Domnului în Ierusalim

Evangelhia duminicii
Ev. Ioan 12, 1-18

Înainte de Paști cu șase zile, Iisus a venit în Betania, unde era Lazăr, pe care îl înviase din morți. Și l-au făcut acolo cină și Marta slujea. Iar Lazăr era unul dintre cei ce ședeau cu El la masă. Deci Maria, luând o litră cu mir de nard curat, de mare preț, a uns picioarele lui Iisus și le-a șters cu părul capului ei, iar casa s-a umplut de mireasma mirului. Dar Iuda Iscarioteanul, unul dintre ucenicii Lui, care avea să-L vândă, a zis: Pentru ce nu s-a vândut mirul acesta cu trei sute de dinari și să-i fi dat săracilor? Însă el a zis aceasta nu pentru că îi era grijă de săraci, ci pentru că era fur și, având punga, lua din ce se puneau în ea. A zis, deci, Iisus: Las-o, că pentru ziua îngropării Mele l-a păstrat. Că pe săraci totdeauna îi aveți cu voi, dar pe Mine nu Mă aveți totdeauna. Deci mulțime mare de iudei au aflat că este acolo și au venit nu numai pentru Iisus, ci să vadă și pe Lazăr, pe care-l înviase din morți. Și s-au sfătuit arhieriei ca și pe Lazăr să-l omoare, căci, din pricina lui, mulți dintre iudei mergeau și credeau în Iisus. A doua zi, mulțimea cea mare, care se adunase la sărbătoare, auzind că Iisus vine în Ierusalim, a luat ramuri de finic și a ieșit întru întâmpinarea Lui și striga: Osana! Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel! Și Iisus, gășind un asin tânăr, a șezut pe el, precum este scris: «Nu te teme, fiica Sionului! Iată, Împăratul tău vine șezând pe mânăzul asinei». Acestea nu le-au înțeles ucenicii Lui la început, dar, când S-a preaslăvit Iisus, atunci și-au adus aminte că acestea erau scrise despre El și că acestea l-au făcut Lui. Așadar, dădea mărturie mulțimea care era cu El când l-a strigat pe Lazăr din mormânt și l-a înviat din morți. De aceea l-a și întâmpinat mulțimea, pentru că auzeau că El a făcut minunea aceasta.

La mulți ani, părinte Florin Aurel!

Sărbătoarea Intrării Domnului nostru Iisus Hristos în Ierusalim, primul pas în drumul spre neprihănită Sa jertfire pe Cruce, este cunoscută în tradiția noastră ortodoxă sub numele de „Florii”, ca mărturie a creștinării vechii sărbători romane „Floralia”.

Prin tradiție, această sărbătoare ne oferă posibilitatea să îndreptăm gândul și rugăciunea pentru persoanele dragi al căror prenume nu se regăsește între sfinții din Sinaxar, dar care poartă nume de flori.

Folosim acest prilej pentru pentru a adresa cele mai frumoase urări părintelui nostru Florin Aurel și fiicei sale Dumitrița și rugăm pe Bunul Dumnezeu să le binecuvinteze viața și familia.

Aceleași frumoase gânduri și urări le îndreptăm și către toți ostenitorii, enoriașii și prietenii parohiei noastre, care poartă nume de flori.

LA MULȚI ȘI FERICIȚI ANI, CU SĂNĂTATE ȘI SUCCES!

Denia Prohodului Domnului BISERICA TOMA COZMA, IAȘI

Vineri, 18 aprilie
ora 18.00

**PS Nichifor
Botoșăneanul,**
Episcop-vicar al
Arhiepiscopiei Iașilor

Din Acatistul Intrării Domnului în Ierusalim:

Alesule Împărat al Sionului de Sus, Blândule Biruitor și Dreptule Izbăvitor, Cel ce întru cele de sus ești purtat de Heruvimi și cântat de Serafimi, Te vedem acum pe mânăz de asin intrând în Ierusalim, la patima cea de voie. Pentru aceasta ne închinăm coborării Tale celei negrăite și cu stâlpare și ramuri de copaci, Te întâmpinăm în smerenie și cu pruncii îți cântăm: Binecuvântat ești Cel ce vii întru numele Domnului!
Osana întru cei de sus!

Văzându-Te Marta și Maria pe Tine, Iisuse, că ai venit iarăși în Betania cu șase zile înainte de Paști, Ți-au gătit cină mare, iar Lazăr, fiind unul din cei ce ședeau la masă, Marta cu sârguință îți slujea, Dătătorule a toate, Maria, însă, partea cea bună și-a ales, fiindu-Ți recunoșcătoare pentru învierea fratelui ei și luând o litră cu mir de nard curat, de mare preț, Ți-a uns precuratele Tale picioare și le-a șters cu părul capului ei și cu iubire, din preaplinul inimii, Ți-a cântat: Aliluia!

PELERINAJUL DE FLORII LA IAȘI

Domnul Iisus Hristos ca pe un Împărat ce vine de la Dumnezeu. Acest Pelerinaj a debutat cu slujba Vecerniei, oficiată la Mănăstirea Bărboi, de către un sobor de preoți condus de Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul. Apoi, s-a pornit în procesiune până la Catedrala mitropolitană, unde pelerinii au fost întâmpinați, tot la ceas de rugăciune, de soborul condus de Înaltpreasfințitul Părinte Mitropolit Teofan.

La acest pelerinaj au luat parte 60 de preoți din cele trei protopopiate ieșene, dar și 30 de elevi de la Seminarul Teologic Ortodox „Sfântul Vasile cel Mare” – Iași, 20 de studenți de la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae – Iași, precum și elevi de la alte școli ieșene care au intonat imne și cântări specifice acestei perioade liturgice. vor pregăti un repertoriu de cântări

specifice perioadei liturgice în care ne aflăm. Acestora li s-au adăugat și credincioșii din parohii, în număr de circa 2000.

Pr Mihai Mărgineanu

Ca în fiecare an, Pelerinajul de Florii s-a desfășurat după-amiaza Sâmbetei lui Lazăr, încercând să ne introducă în atmosfera entuziastă cu care, odinioară, tinerii din Ierusalim au întâmpinat pe

Troparul sărbătorii

Învierea cea de obște mai înainte de Patima Ta încredințând-o, pe Lazăr din morți l-ai sculat, Hristoase Dumnezeule. Pentru aceasta și noi, ca pruncii, semnele biruinței purtând, Ție, Biruitorului morții, strigăm: Osana Celui dintru înălțime! Bine ești cuvântat, Cel ce vii întru numele Domnului!

Moment aniversar în parohia noastră

Duminica trecută a fost o zi specială pentru câteva persoane dragi, care au aniversat împlinirea vârstei în preajma acestei zile, iar pentru noi un bun prilej pentru a le adresa cele mai frumoase urări.

Talentatul tânăr Nicolae Călugăru, mezinul familiei

Părintelui nostru Florin și al doamnei Ramona a deschis șirul aniversațiilor începutului de aprilie, prin împlinirea vârstei de nouă ani.

Alături de el, am omagiat pe trei doamne distinse și colaboratoare ale parohiei noastre:

Întâi, pe doamna Biolog Ellinor Beatrice, soția paraclisierului nostru Ioan Septimiu Dorobanțu, care, deși a trebuit să participe la activități urgente în cadrul Spitalului „Providența” al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, și-a făcut simțită prezența prin soțul dumneaei.

Ne-a bucurat deosebit și aniversarea doamnei Maria Patrașcu, decan de vârstă al doamnelor din Comitetul parohial, care anul viitor va împlini opt decenii de viață.

În sfârșit, dar și în mod deosebit, am celebrat cu drag pe doamna Aurica Raveica, gestionara de la Pangarul parohial, cea care, devenind septuagenară, a ținut să împărtășească cu noi acest moment de împlinire și bucurie pentru vârsta rotundă cu care Dumnezeu a binecuvântat-o.

Le adresăm mulțumire pentru frumoasa pregătire a acestui moment aniversar și rugăm pe Bunul Dumnezeu să le dăruiască sănătate, ani frumoși și buni în continuare și viață ocrotită și binecuvântată.

LA MULȚI ANI FERICIȚI, CU SĂNĂTATE!

SĂ NE CUNOAȘTEM SFINȚII

Părintele arhimandrit Serafim Popescu, starețul Mănăstirii Sâmbăta de Sus, cu titlatura: Sfântul Cuvios Serafim cel Răbdător de la Sâmbăta de Sus, cu cinstire în ziua de 20 decembrie;

Părintele Serafim a fost duhovnic aproape 50 de ani la Mănăstirea Brâncoveanu, Sâmbăta de Sus din județul Brașov și îndrumător, duhovnic și prieten al părintelui Teofil Părăian, care îl considera pe părintele Serafim 'un om sfânt'.

Cuviosul Arhimandrit Serafim Popescu s-a născut în anul 1912, într-un sat aproape de Alba Iulia. Părinții săi, fiind foarte evlavioși, i-au dat o educație religioasă deosebită. A studiat la Academia Teologică din Sibiu, între anii 1932-1936, apoi și-a luat doctoratul la Facultatea de Teologie din Cernăuți, între anii 1936-1938. A mai studiat un an la Facultatea de Teologie din Atena, apoi încă un an s-a nevoit la Schitul Românesc din Muntele Athos. În anul 1941, a primit tunderea în monahism la Mănăstirea Brâncoveanu, iar în anul 1943 a fost hirotonit preot și apoi numit stareț al acestei mănăstiri. Retrăgându-se din stăreție, ultimii ani ai vieții sale i-a pus în slujba lui Dumnezeu și a credincioșilor. Ajungând la vârsta de aproape 80 de ani, blândul Arhimandrit Serafim și-a dat sufletul cu pace în mâinile lui Hristos, în anul mântuirii 1990.

(surse: 'Patericul Românesc', Arhimandrit Ioanichie Bălan; ediția a VI-a, revăzută și îngrijită de Arhimandrit Petru Bălan; Ed. Mănăstirea Sihăstria, 2011; doxologia.ro)

Părintele Teofil Părăian, care l-a cunoscut foarte bine, spunea despre Serafim Popescu: Așa era Părintele Serafim, de o bunătate și de o blândețe incontestabile. Nici dușmanii lui - dacă ar fi avut vreun dușman - nu puteau să-i găsească vreun cusur. Fiind bun și blând, evident că Părintele Serafim era și binevoitor. Se bucura de succesele celor din jurul său. Mie îmi spunea: „Copile, eu mă bucur de succesele tale cum mă bucur de succesele mele”.

Din minunile săvârșite de Părintele Serafim

Băiețelul avea nouă ani când s-a îmbolnăvit la un ochi. Părinții l-au dus la doctor, a primit tratament, dar boala i s-a agravat într-atât, încât, atunci când au revenit la un control, medicul le-a spus că ochiul nu mai poate fi salvat, va trebui îndepărtat. Să-ți vezi copilul pierzându-și lumina unui ochi la vârsta la care ceilalți trăiesc în joacă și bucurie, e o tragedie pentru orice părinte. Și, ca în orice situație fără scăpare, părinții au căutat la Dumnezeu. Erau chiar din Sâmbăta de Sus, se spovedeau la părintele Serafim, au alergat la el ca la un ultim liman. „Hai să săvârșim Sfântul Maslu!”, le-a spus starețul. La sfârșitul lui, a întrebă-o pe mamă – „Ce-i ceri lui Dumnezeu?”. „Să-i redea vederea copilului!”. Părintele Serafim s-a uitat la băiețel cu privirea lui blândă și apoi i-a spus: „Tu ai să vezi cu ochiul ăsta mai bine decât alții cu amândoi!”. Și cum a spus părintele, așa fost, copilul s-a vindecat pe deplin.

Și nu a fost singura vindecare. Tot în Sâmbăta de Sus, s-a îmbolnăvit o fetiță, care nu-și găsisese salvare la niciun doctor. Disperați, părinții au mers la un preot, care le-a promis vindecarea, dar le-a cerut bani. Oameni simpli, nu au avut de unde să dea, așa că au luat calea mănăstirii și i s-au plâns părintelui Serafim. Au intrat în chilia lui, punându-i la picioare toți banii pe care-i putuseră strânge și un pomelnic. „Lăsați pomelnicul la mine și luați-vă banii, ca să îmbrăcați copiii!”. După câteva zile de rugăciune făcută de părintele Serafim, fetița s-a vindecat. Incet, faima minunilor făcute de starețul de la Sâmbăta de Sus s-a răspândit în toată Țara Făgărașului. „Părinte, noi vă ținem de sfânt!”, îi spunea ucenicul și prietenul său, părintele Teofil Părăian. „Mă, te bat!”, îi răspundea, nu fără un zâmbet, părintele Serafim. Ceea ce părintele Teofil îi spunea era însă o realitate în care se vedeau toți cei care treceau pragul mănăstirii. Foarte rar, părintele își descoperea harul înainteverii duhovnicești –

„Eu știu și ce gândiți voi pe drum de la chilie până la biserică, dar nu vreau să spun la nimeni, pentru că nu vreau să îmi stric liniștea”, le spunea părintele Serafim pelerinilor.

Anii au curs peste el, încărcându-l de iubire pentru Hristos. Deși trupul îi slăbise, nu se cruța. Niciodată nu l-a văzut cineva așezându-se în biserică – nu stătea decât în picioare sau, mai rar, în genunchi. „Spuneți-i părintelui Serafim să mai stea și jos, că va muri de durere de picioare”, i-a trimis vorbă, de la biserica din Drăgăneșcu, unde picta, părintele Arsenie Boca, dar părintele Serafim nu a ascultat. Cum să stai jos, în fața lui Dumnezeu? „Îți transmitea o pace de rai”, spunea credincioșii. „Impacă-te cu tine însuși și va fi cu tine și cerul și pământul”, le spunea părintele ucenicilor. Și, într-adevăr, în inima lui, ele se întâlneau. Părintele Serafim a slujit zi de zi Sfânta Liturghie timp de 50 de ani. În ultimele săptămâni de viață, profeția părintelui Arsenie s-a împlinit – picioarele nu l-au mai ținut pe părintele Serafim. S-a așezat în pat, dar și de acolo continua să îi primească pe călugării care-i cereau sfat. „Să avem grijă de părintele Serafim, pentru că este un duhovnic bun, care înțelege neputința firii omenești”, le spusese părintele Arsenie Boca celor care veneau la el. „Dacă părintele Serafim va muri, Mănăstirea Sâmbăta își va închide un ochi”. A murit la spital, pe 20 Decembrie 1990, după ce a fost operat. Apucase să-și vadă țara eliberată de comuniști. L-au adus acasă și l-au prohodit chiar în biserica veche a mănăstirii, pe care tunurile habsburgice nu o putuseră pune cu totul la pământ. Neîncăpătoare, nu a putut primi răul de pelerini veniți la înmormântare. L-au îngropat înainte de Crăciun. „Mi-a rămas în suflet imaginea unui inger în trup omeneșc”, avea să spună o monahie care i-a fost ucenică. E cea mai frumoasă definiție a sfințeniei părintelui Serafim.

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
(Coordonator principal)
Preot coslujitor Florin Aurel Călugăru, tel. 0752 900 697

Voluntari:

*Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Administratori site parohie/pagină facebook:
Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
* Alte activități: Paul Sârbu, Irina Coman, Valentin Burlacu
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO95 BTRL RONC RT06 6735 6201, Banca Transilvania, CIF: 11198095.

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

Program liturgic

- **Duminică, 13 aprilie 2025, (†) Intrarea Domnului în Ierusalim (Duminica a VI-a din Post - a Floriilor)**
08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
18:00 Denia Sf. și Marii Luni
- **Luni, 14 aprilie 2025**
18:00 Denia Sf. și Marii Marți
- **Marti, 15 aprilie 2025**
18:00 Denia Sf. și Marii Miercuri
- **Miercuri, 16 aprilie 2025**
18:00 Denia Sf. și Marii Joi
- **Joi, 17 aprilie 2025**
07:00 Utrenia și Liturghia Sf. Vasile cel Mare, unită cu Vecernia din Sfânta și Marea zi Joi
18:00 Denia celor 12 Evanghelii, din Sfânta și Marea zi Vineri
- **Vineri, 18 aprilie 2025**
9.00 Scoaterea Sfântului Aer
18.00 Prohodul Domnului, la care va participa Preasfințitul Părinte Nichifor Botoșăneanul
- **Sâmbătă, 19 aprilie 2025**
7.00 Sfânta Liturghie
În continuare, se vor face ultimele pregătiri pentru Slujba din noaptea de ÎNVIERE
24.00 Utrenia și Liturghia de ÎNVIERE

Căința sinceră

Un om evlavios trăia odată în Ierusalim.

El avea obiceiul să se roage în fiecare dimineață, la o oră anume.

Astfel, se trezea și se ruga zilnic la ceasul obișnuit.

Într-o dimineață însă, se îndulci cu somnul și era cât pe-aici să nu-și mai respecte programul de rugăciune.

Noroc cu un străin care intră în camera de dormit a omului nostru și care-l trezi, grăindu-i:

„Creștine, scoală-te, că întârzii la ceasul rugăciunii tale!”

„Dar cine ești tu, cel ce ai venit să mă trezești?”
întrebă omul speriat.

„Sunt cineva care vrea să facă o faptă bună, doar atât”, îi zise străinul.

„Nu-mi vine a crede...Tu ai gânduri ascunse...Și înfățișarea ta te arată că ești rău. Nu cumva tu ești diavolul?”, se gândi creștinul.

„Ba da, eu sunt diavolul și, iată, am venit să te trezesc la rugăciune. Vreau să arăt că și diavolul poate face ceva bun.

Nu suntem noi, diavolii, așa de negri și de răi cum ne cred oamenii.

Am fost odinioară și noi îngeri buni și nu se putea să nu rămână și în noi ceva bun”, spuse în pledoaria sa demonul.

„Nu-mi vine a crede spuselor tale. Tu ești ispititor, ispitirea este meseria ta. Trebuie să fi venit aici cu gând să mă înșeli.

Pe numele Viului Dumnezeu, te jur să-mi spui cu ce gânduri și planuri ai venit să mă trezești!”

„Fiindcă m-ai jurat, iată, sunt silit să-ți spun. E adevărat, am venit să te înșel. De douăzeci de ani, tu te rogi întotdeauna, în fiecare dimineață, la o oră anume.

Dar noi, diavolii, nu prea ne temem de această rugăciune a ta.

Pentru că ea ți s-a făcut un obicei gol.

Din rugăciunea ta lipsesc duhul, căința, căldura și lacrimile.

Rugăciunii tale îi lipsește puterea căinței.

Astăzi dormind mai mult, te-ai fi lenevit și ai fi întârziat la rugăciunea ta. Or, noi, diavolii, așa ne-am gândit:

«Omul acesta va întârzia la ceasul rugăciunii, iar când se va trezi, îi va părea rău !

De douăzeci de ani nu i s-a mai întâmplat așa ceva. E posibil ca în inima lui să se aprindă căința.

Și să se roage cu căldură, cu duh, cu lacrimi, iar noi, diavolii, de o asemenea rugăciune ne temem !!».

Astfel judecând, încheie diavolul, iadul m-a trimis pe mine, în fuga mare, să te trezesc la rugăciunea-ți obișnuită, ca nu cumva să te apuci a te ruga cu putere”.

Acestea zicând, diavolul se făcu nevăzut, iar creștinul înțelese că trebuie să-și schimbe felul de a se ruga!

(Pateric)